

Modul 4

„Finanțarea afacerii”

Program de curs

Conținut

- 01** Formele adecvate de investiții la etapele corespunzătoare
- 02** Puncte slabe și forte ale tipurilor de finanțare
- 03** Planificarea în raport cu tipurile de finanțare
- 04** Strategia investițională și luarea deciziilor corecte

Formele adecvate de investiții la etapele corespunzătoare

- Fondurile proprii și fondurile împrumutate de la familie și prieteni;
- creditele bancare;
- emiterea de acțiuni;
- emiterea de obligațiuni;
- finanțările din programe speciale;
- fondurile de capital de risc;
- leasingul;
- creditele de la furnizori și clienți;
- creditele pe efecte de comert

Succesul activității investiționale, în mare parte, este determinat de asigurarea financiară a acesteia. Finanțarea investițiilor are **unconținut unitar**, dar **complex**, care reflectă **utilizarea** resurselor în corelație cu **tehnica de constituire și de mobilizare** a lor. Resursele generate în cadrul finanțării **interne**, ca și unele resurse din finanțarea externă, se regăsesc sau se mobilizează în contul investitorului **pe măsura generării lor**.

Puncte slabe și forte ale tipurilor de finanțare

Fișă de lucru

Avantajele fondurilor proprii

-avantajul unei sigurante mai mari că nu vor fi retrase in cazul deteriorarii situatiei financiare, ca in cazul unui credit bancar.

-Nu este necesara expunerea detaliata a planului de afaceri in fata unor parteneri externi, si nici aprobarea acestora pentru luarea deciziilor importante.

-Aceasta sursa de finantare asigura deci flexibilitate, siguranta si independenta. Totodata, in perspectiva atragerii de surse de finantare exterioare firmei angajarea unor fonduri proprii reprezinta o garantie a motivatiei intreprinzatorului pentru asigurarea succesului afacerii.

Dezavantajele finantarii din surse proprii sunt si ele importante:

- fondurile proprii sunt in general destul de limitate si pot frana dezvoltarea afacerii;
- in caz de nereusita, pierderea va fi suportata in intregime de intreprinzator (sau de apropiatii sai);
- firma va fi putin cunoscuta de institutiile financiare si va putea mai greu mobiliza fonduri in situatii speciale.

Planificarea în raport cu tipurile de finanțare

- Analiza funcțiilor
- Analiza financiară
- Analiza economică
- Analiza riscului și a sensibilității

In general, sursele
(posibilitatile) de
finantare ale unei
afaceri pot fi
grupate ca

- Interne:
Autofinantarea (capitalul propriu și
capitalul împrumutat de la familie și
prietenii)
- Externe:
 - creditul bancar;
 - emiterea de acțiuni și obligațiuni;
 - programele speciale de finanțare;
 - fondurile de capital de risc;
 - leasingul;
 - creditele de la furnizori și clienți;
 - creditele pe efecte de comerț
(factoringul și scontarea).

Sursele interne de finantare ale intreprinderilor

Capitalul propriu și
capitalul împrumutat
de la familie și
prieteni

Această sursă de
finanțare reprezintă
cel mai frecvent
punct de plecare în
cazul afacerilor mici
și noi.

Instituțiile financiare
sunt mai puțin
deschise – în special
în perioadele de
instabilitate
economică –

firmelor aflate la
început decât celor
cu o „istorie” bine
conturată. Această
atitudine se bazează
pe o rată mai înaltă
a insucceselor
înregistrată de
afacerile noi.

Avantajele capitalul propriu

oferă avantajul unei siguranțe mai mari

nu va fi retras în cazul înrăutățirii situației financiare, cum se poate întâmpla în cazul unui credit bancar,

nu este necesară expunerea detaliată a planului de afaceri în fața unor parteneri externi și nici aprobarea acestora pentru luarea deciziilor importante.

Prin urmare, această sursă de finanțare asigură flexibilitate, siguranță și independență.

Totodată, în perspectiva atragerii de surse de finanțare exterioare, angajarea unor fonduri proprii reprezintă o garanție a motivației întreprinzătorului pentru asigurarea succesului afacerii

Dezavantajele finanțării din surse proprii sunt și ele importante:

- capitalul propriu este, în general, destul de limitat și poate periclita dezvoltarea afacerii;
- în caz de nereusită, pierderea va fi suportată în întregime de întreprinzător (sau de apropiații săi);
- firma va fi puțin cunoscută de instituțiile financiare și va întâmpina greutate în acumularea de fonduri în situații speciale.

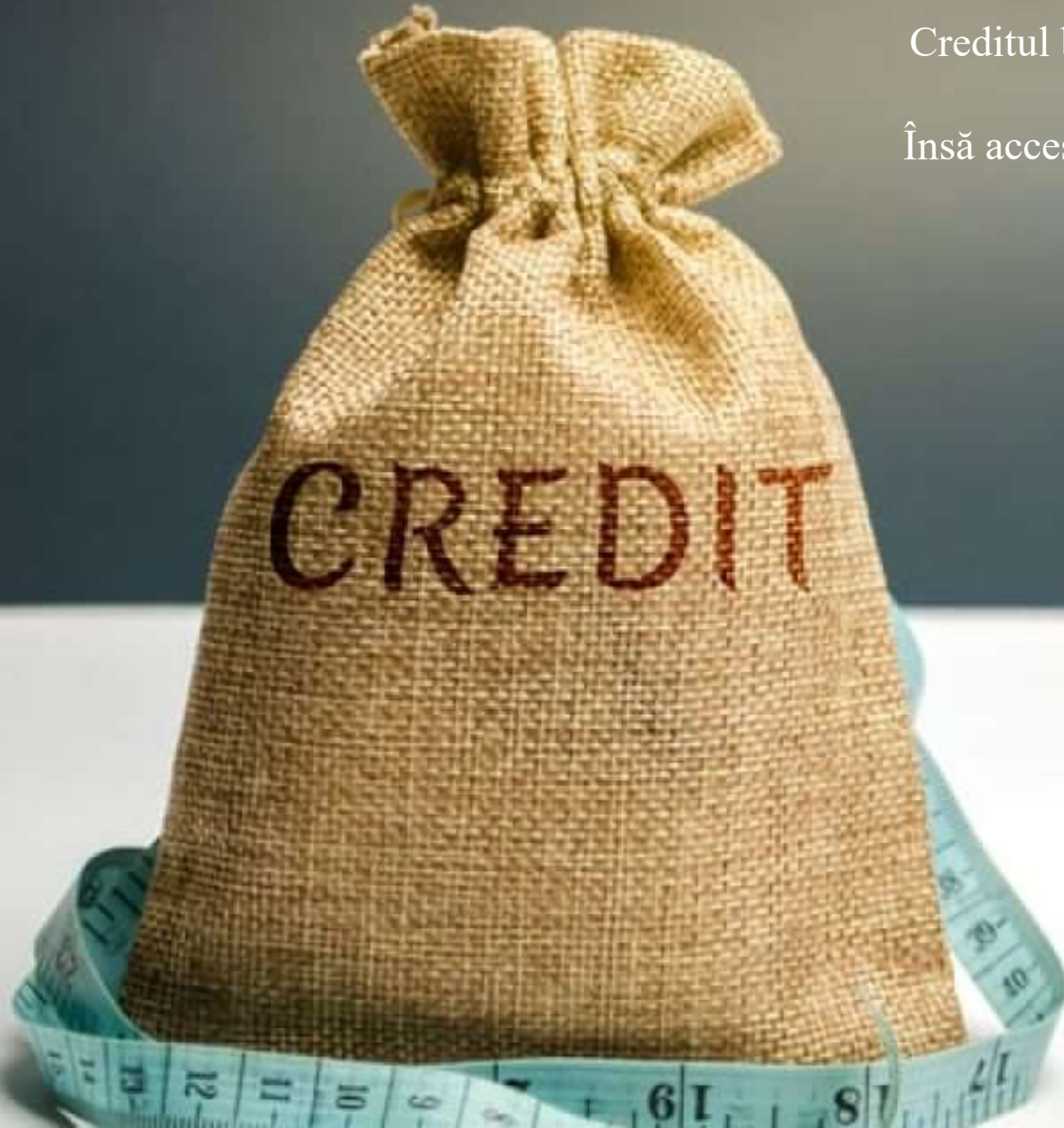

Sursele externe de finantare ale intreprinderilor:

Creditul bancar

Creditul bancar reprezintă o sursă principală de finanțare, în special pentru firmele mici și mijlocii. Însă accesul la credite al firmelor noi sau de mici dimensiuni este mai dificil decât al firmelor cu o importantă istorie creditară

Avantajele creditului bancar sunt următoarele:

- obținerea de fonduri suplimentare;

- stabilirea unor relații de încredere cu instituțiile financiare și accesul mai ușor la alte servicii furnizate de bănci;

- lansarea de semnale pozitive pentru alți potențiali investitori, care să ofere susținere financiară;

- în cazul anumitor forme de credit, existența unui grad de flexibilitate privind sumele angajate, termenii de creditare, dobânzile și termenele de rambursare;

- necesitatea de a convinge banca de potențialul pozitiv al afacerii sau simpla completare a unei cereri de creditare poate „impune” întreprinzătorul să-și analizeze în mod obiectiv afacerea, să obțină o imagine clară a situației sale financiare și o caracteristică a punctelor slabe și a celor forte, a oportunităților și amenințărilor ce caracterizează situația firmei, să reevalueze ideea proiectului, strategiile de implementare etc

Printre dezavantajele creditului bancar se numără:

- atitudinea sceptică și reținută a băncilor în ceea ce privește finanțarea noilor firme, banca având nevoie de siguranța că va primi înapoi banii acordați drept credit, în timp ce firmele nou-înființate nu oferă această garanție din diferite motive (nu au istoric, nu au experiență, nu sunt stabile);

- riscul de a pierde garanțiile depuse pentru obținerea creditului sau chiar riscul de faliment în cazul nerestituirii creditului;

- implicarea unui factor extern în managementul firmei, apariția unor restricții;

- expunerea proiectului la riscuri noi – de exemplu riscul ratei dobânzii;

- riscul întreruperii creditării în cazul unor evenimente nefavorabile pentru firmă.

Emiterea de acțiuni și obligațiuni

Reprezintă o sursă importantă de finanțare pentru firmele mari, însă este mai puțin accesibilă firmelor aflate la început de activitate.

Programe speciale de finanțare

Examinând anterior tipurile de finanțare sub formă de ajutoare și subvenții, am remarcat tangențial și sursele de obținere a acestora – statul sau colectivitățile locale, care, prin intermediul programelor speciale de finanțare (rambursabile, parțial rambursabile sau granturi), stimulează crearea întreprinderilor în anumite domenii de activitate de interes general.

Dintre sursele de finanțare a afacerii prin programe speciale se pot evidenția următoarele:

- - bugetul statului (prin programe naționale de finanțare);
- - bugetele locale (prin programe regionale și locale de finanțare);
- - fondurile structurale (prin finanțări nerambursabile);
- - fondurile de garantare (garanții bancare);
- - organismele nebancare (microfinanțări, credite).

Obținerea unor astfel de finanțări presupune:

- - informarea permanentă asupra programelor existente;
- - studierea criteriilor de eligibilitate, a documentației necesare, a termenelor de depunere a cererilor de finanțare, a condițiilor de derulare a finanțării și de evaluare a proiectului;
- - selectarea variantelor potrivite cu profilul de activitate al firmei;
- - perfectarea documentației necesare și depunerea proiectului

Fondurile de capital de risc

Sunt surse de finanțare specializate în cadrul proiectelor investiționale, al căror risc de eșec al cărora este mai înalt, dar cazurile de succes fiind totuși suficiente pentru a compensa pierderile.

De regulă, fondurile de risc investesc în capitalul firmei în calitate de acționar minoritar și își retrag participarea după o perioadă de aproximativ 3-5 ani, timp în care firma își consolidează pozițiile. Ele câștigă din diferența dintre valoarea acțiunilor în momentul efectuării investiției și cea obținută în momentul retragerii lor din participare.

Leasingul

Leasingul este o formă specială de realizare a operației de creditare pe termen mediu și lung, care se aplică, de regulă, pentru procurarea echipamentului industrial.

Echipamentul este cumpărat de către societatea de leasing și este închiriat ulterior solicitantului. De multe ori, solicitantul însuși este mandatat în numele societății de leasing să cumpere echipamentul de care are nevoie.

Codul civil al Republicii Moldova, în art.1314 alin. (1), definește astfel contractul de leasing:

„Prin contractul de leasing, o parte – creditorul financiar (locator) – se obligă să dobândească în proprietate sau să producă bunul mobil specificat în contract și să-l dea în posesiune și folosință, pentru o perioadă determinată în contract, celeilalte părți (locatar), iar aceasta se obligă la plata în rate a unei sume de bani (redevență).”

Forme speciale de leasing sunt

- - de lease-back, posesorul echipamentului, care are nevoie urgentă de bani, vinde utilajul unei societăți de leasing, închiriindu-l apoi de la aceasta;
- - de time-sharing, există mai mulți solicitanți care vor să utilizeze același echipament, dar fiecare îl folosește o anumită perioadă de timp.

LEASING

Creditele de la furnizori și clienți

Din momentul în care firma a primit bunuri sau servicii livrate de către furnizori și până în momentul plății efective, întreprinzătorul beneficiază, de fapt, de un Credit din partea furnizorului.

O situație asemănătoare apare în cazul în care clienții plătesc anticipat bunurile sau serviciile.

Evident, acest tip de finanțare reciprocă se face în condiții de încredere, sumele antrenate nefiind foarte mari, dar suficiente pentru a optimiza fluxul de numerar al unei firme pe o perioadă scurtă de timp.

Factoringul și scontarea Factoringul

reprezintă o formă de creditare pe termen scurt acordată de băncile comerciale prin compensarea creditului furnizor. Creditul este garantat printr-o factură emisă înainte de termenul de scadență prevăzut în contractul de vânzare-cumpărare încheiat între un furnizor și un cumpărător.

Scontarea

reprezintă o formă de creditare pe termen scurt acordată de băncile comerciale prin achitarea înainte de scadență a unor efecte comerciale - trate (cambii), bilete la ordin.

Principalele tipuri de finanțare sunt următoarele:

- capitalul personal;
- participările în capital;
- reditul vânzătorului;
- ajutoarele sau subvențiile acordate fondatorilor de întreprinderi (de locuri demuncă);
- împrumuturile de onoare (fără garanție);
- împrumuturile (creditele) pe termen mediu și lung;
- creditul fiscal.

Strategia investițională și luarea deciziilor corecte

- ✓ Etape
- ✓ Determinare perioadei
- ✓ Sopurile strategice
- ✓ Căile de realizare
- ✓ Direcția strategică
- ✓ Evaluarea strategiei

Totalitatea activităților și operațiunilor întreprinse în vederea îndeplinirii lucrărilor necesare realizării și punerii în funcțiune-exploatare a unor obiective economice, sociale, etc. angrenând resurse materiale, umane, de muncă, precum și timp, prin intervenția diferitor factori constituie **procesul investițional.**

Evaluare

Vă mulțumim!